

[Poulsgaard]

en fuldstændig horribel verden, hvis man sagde: nej, det her tilhører mig eller denne lille kreds. Lad os da lade tilbud og efterspørgsel gælde, det er det bedste købmandskab.

Og så det med Skagensmalerne, der ville være så forfærdeligt. Fotografiapparatet er opfundet, man kan jo tage nogle fotografier af dem, og vi har en masse aftryk. Ja, man må da godt grine, men hvorfor skulle de være så særlig gode? Der findes da i hundredvis af malere, der kan male lige så gode billeder som de Skagensbilleder. Der kommer da også nye generationer, der vil frembringe noget. Vi kan vel ikke bevare både alt det, som den gamle generation har frembragt, og alt det, de nye laver; så bliver det i hvert fald først dårligt med magasinplads i dette land.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu tager hr. Poulsgaard jo gruelig fejl. Hr. Poulsgaard mente, at han kunne gå ud i verden og købe kunstværker af enhver art op. Det er ikke rigtigt. De andre lande vil godt beskytte deres egen kultur.

Og så det med at bruge fotografiapparater i stedet for malerier! Nu ved jeg godt, at hr. Poulsgaard optræder som kunstmaler, bl.a. har han jo forsøgt at sælge noget i Århus amt. Men Skagensmalere findes der nu ikke i hundredvis af.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

For det første, hr. Bernhard Baunsgaard, er der internationale kunstauktioner, hvor der virkelig kommer ting frem, som også Danmark kan byde på, hvis man er interesseret i det.

Selvfølgelig findes der kun én maler, der hedder Ancher. Han er blevet anerkendt, og så er hans billeder blevet jobbet op i nogle priser, der ingenting har med realiteterne at gøre. Jeg vil vove den påstand, at der er hundredvis af malere, der maler lige så godt, men de hedder bare ikke Ancher; det er deres eneste fejl. I det hele taget, når vi snakker om dette, er det ikke maleriet, der betyder noget, men den signatur, der står på det, og det er også derfor, jeg får så meget for mine billeder. Dem står der Poulsgaard på.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne takke samtlige ordførere – med den sædvanlige undtagelse – for en meget positiv modtagelse af dette forslag.

Til de enkelte ordførere har jeg et par bemærkninger.

Hr. Søren Hansen, hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Tinning beskæftigede sig med spørgsmålet om en tidligere ikrafttræden af forslaget. Vi har naturligvis overvejet, om det kunne give en form for spekulation, at man ved, at lovforslaget er vedtaget, og at det formentlig varer et halvt års tid, inden loven træder i kraft.

Jeg tror netop ikke, at dette forslag vil give grundlag for spekulation, for hvad er det, folk kan opnå? I værste fald, set fra sælgers side, er det, at man må vente et lille stykke tid på, at staten betaler de samme penge, som man har fået tilbudt andetstedsfra. Derfor føler jeg ikke, at incitamentet til at spekulere og snyde staten for et billede, en skulptur eller et fotografi er stor, og det er baggrunden for, at vi tager chancen for at fremsætte det så tidligt på året – nu skal det jo også fremsættes inden 1. februar 1986 – og alligevel foreslå ikrafttræden den 1. januar 1987.

Hr. Søren Hansen rejste spørgsmålet om Færøerne og Grønland, og for mig har det da også set lidt mærkeligt ud, at man pludselig behandler Færøerne og Grønland som udlandet. Vi kan drøfte de juridiske spidsfindigheder videre i udvalget, men jeg vil da sige til hr. Søren Hansen, at hvis man omvendt ikke betragtede Færøerne og Grønland som udland, ville der, når loven nu ikke gælder for Færøerne og Grønland, være et oplagt smuthul her. Men igen: jeg tror, at lovens værdi ligger i, at det faktisk ikke kan betale sig at forsøge at snyde, for man risikerer jo ikke noget ved at lade den tid gå, hvis staten vil byde. Hvis staten ikke vil byde, har man fri mulighed for at sælge til anden side.

Hr. Per Stig Møller beskæftigede sig med ministerens beføjelser i forhold til kulturværdiudvalget, og det kan vi naturligvis drøfte videre. Det er muligt, at man skulle vende det om, således at ministeren også kunne gribe ind og sige: jo, jeg synes alligevel, man skal beholde den og den kulturgjenstand i Danmark. Jeg må da i hvert fald sige, at hr.